

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS MAISTO ĮSTATYMO NR. VIII-1608
4 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIVP-2055(2)**

2023 m.

d. Nr.

Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Seimo statuto 138 straipsnio 3 dalimi ir atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Seimo valdybos 2023 m. balandžio 12 d. sprendimo Nr. SV-S-890 „Dėl įstatymų projektų išvadų“ 3 punktą, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

Iš esmės pritarti Lietuvos Respublikos maisto įstatymo Nr. VIII-1608 4 straipsnio pakeitimo įstatymo projektui Nr. XIVP-2055(2) (toliau – Įstatymo projektas) ir pasiūlyti Lietuvos Respublikos Seimui jį tobulinti, atsižvelgiant į šias pastabas ir pasiūlymus:

1. Įstatymo projektu siūloma nustatyti draudimą visiems maisto tvarkymo subjektams, kurių prekybos plotas yra didesnis kaip 400 kv. metrų, išmesti maistą, kuris neatitinka maisto srities ir kitų teisės aktų reikalavimų, tačiau yra saugus ir tinkamas vartoti, prieš tai nepasiūlius jo neatlygintinai perduoti labdaros ir (ar) paramos gavėjams. Atkreiptinas dėmesys, kad siekiant, jog siūlomas teisinis reguliavimas būtų efektyvus, kuriant bendrą, nuoseklią, darnią ir veiksmingą teisinę sistemą, būtina vadovautis teisėkūros principais. Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 2 punkte yra nustatytas proporcingumo principas, reiškiantis, kad pasirinktos teisinio reguliavimo priemonės turi sudaryti kuo mažesnę administracinę ar kitokią naštą, nevaržyti teisinių santykių subjektų daugiau, negu to reikia teisinio reguliavimo tikslams pasiekti. Teisėkūros pagrindų įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 5 punkte įtvirtintas efektyvumo principas, reiškiantis, kad, rengiant teisės akto projektą, turi būti įvertinamos visos galimos teisinio reguliavimo alternatyvos ir pasirenkama geriausia iš jų, taip pat teisės akte turi būti įtvirtinamos veiksmingiausiai ir ekonomiškiausiai teisinio reguliavimo tikslą leisiančios pasiekti priemonės. Teisėkūros pagrindų įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 6 punkte nustatytas aiškumo principas, reiškiantis, kad teisės aktuose nustatytas teisinis reguliavimas turi būti logiškas, nuoseklus, glaustas, suprantamas, tikslus, aiškus ir nedviprasmiškas. Šie principai ir jų santykis lemia tinkamiausių reguliavimo priemonių pasirinkimą.

Vertinant Įstatymo projektu siūlomos reguliavimo priemonės proporcingumą, minėtina, kad įpareigojimas maistą, kuris neatitinka maisto srities ir kitų teisės aktų reikalavimų, tačiau yra saugus ir tinkamas vartoti, visais atvejais pasiūlyti neatlygintinai perduoti labdaros ir (ar)

paramos gavėjams sukeltų ne tik neproporcingai didelę administracinę naštą maisto tvarkymo subjektams, tačiau sudarytų praktinių sunkumų ir už šio reikalavimo įgyvendinimą atsakingai kontrolės institucijai, tikrinančiai, ar visas maistas, kurį privaloma pasiūlyti, buvo pasiūlytas labdaros ir (ar) paramos gavėjams.

Pažymėtina, kad, remiantis Įstatymo projekto aiškinamajame rašte pateiktais 2021 m. atlikto tyrimo „Maisto švaistymo ir maisto praradimų visoje maisto tiekimo grandinėje lygio ir priežasčių nustatymas bei rekomendacijų parengimas“ duomenimis, 97 proc. maisto produktų, gėrimų, tabako ir jo gaminių mažmeninės prekybos įmonių nurodė, kad bendradarbiauja su labdaros ir paramos fondu „Maisto bankas“ ar kitomis labdaros ir (ar) paramos organizacijomis. Šio tyrimo metu nustatyta, kad mažmeninės prekybos įmonių paaukojamas perteklinis maistas sudaro 9,7 proc. viso paaukojamo maisto. Be to, tyrimo duomenys ir susiklosčiusi praktika rodo, kad mažmeninės prekybos įmonės ir labdaros ir (ar) paramos gavėjai jau šiuo metu bendradarbiauja – sudaro savanoriškus susitarimus – siekdami išsaugoti tinkamą vartoti maistą. Tačiau, siekiant padidinti mažmeninės prekybos įmonių paaukojamo perteklinio maisto kiekį, o kartu įvertinus, kad nei iš Įstatymo projekto, nei iš jo aiškinamojo rašto nėra aiškūs siūlomo reguliavimo įgyvendinimo būdai, ir siekiant užtikrinti teisėkūros proporcingumo, aiškumo ir efektyvumo principų taikymą, siūlytina tobulinti Įstatymo projekte numatomą teisinio reguliavimo priemonę – pakeisti draudimą išmesti maistą, prieš tai nepasiūlius jo labdaros ir (ar) paramos gavėjams, ir kaip konkrečią šiuo projektu numatomo įpareigojimo įgyvendinimo priemonę Lietuvos Respublikos maisto įstatymo 4 straipsnio 4 dalyje nustatyti įpareigojimą mažmeninės prekybos subjektams su labdaros ir (ar) paramos gavėjais sudaryti sutartis, kuriomis būtų apibrėžta pasiūlymo perduoti labdarai ir (ar) paramai skirtą maistą teikimo ir tokio maisto perdavimo tvarka ir sąlygos. Kartu siūlytina Maisto įstatymo 4 straipsnio 4 dalį papildyti nuostata, kad mažmeninės prekybos įmonės gali atsisakyti teikti labdarai ir (ar) paramai skirtą maistą, atsižvelgdamos į sutartyje nurodytą minimalų tokio maisto kiekį ir galimybes užtikrinti šio maisto saugos reikalavimus, o labdaros ir (ar) paramos gavėjai, atsižvelgdami į labdarai ir (ar) paramai skirto maisto poreikį ir galimybes (logistikos sąlygas, turimus išteklius ir kt.) užtikrinti labdarai ir (ar) paramai skirto maisto saugos reikalavimus, gali atsisakyti priimti maisto tvarkymo subjekto teikiamą pasiūlymą.

2. Įstatymo projekte vartojama sąvoka „maisto tvarkymo subjektas“ sukuria prielaidas taikyti Įstatymo projekte numatytas įpareigojančias priemones itin plačiam subjektų ratui. Maisto įstatymo 2 straipsnio 8 dalyje nurodyta, kad maisto tvarkymo subjekto sąvoka suprantama taip, kaip ji apibrėžta 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente ([EB](#)) [Nr. 178/2002](#), nustatančiame maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus,

įsteigiančiame Europos maisto saugos tarnybą ir nustatančiame su maisto saugos klausimais susijusias procedūras, su visais pakeitimais ir atitinka sąvoką „maisto verslo operatorius“. Reglamento Nr. 178/2002 3 straipsnio 3 dalyje maisto verslas apibrėžtas kaip pelno siekianti arba nesiekianti viešoji ar privati įmonė, vykdanči bet kokią su visais maisto gamybos, perdirbimo ir paskirstymo etapais susijusią veiklą. Matyti, kad maisto tvarkymo subjektai yra suprantami labai plačiai – kaip gamybos, mažmeninės ir didmeninės prekybos, viešojo maitinimo ir kiti subjektai. Iš Įstatymo projekto lieka neaišku, ar siūlomas reguliavimas bus taikomas ir subjektams, kurių pagrindinė veikla nėra susijusi su prekyba maistu, bet kurie taip pat parduoda ir maisto produktus, pavyzdžiui, mažmenine prekyba specializuotose parduotuvėse, kurių prekių asortimente yra ir maisto prekių, besiverčiantiems maisto tvarkymo subjektams bei didmeninės prekybos ir viešojo maitinimo srityse veikiantiems maisto tvarkymo subjektams.

Plačiai apibrėžiama sąvoka „maisto tvarkymo subjektas“ Įstatymo projekto kontekste neatitinka teisėkūros aiškumo principo, nes ji gali būti nevienodai aiškinama ir dėl to gali kilti sunkumų praktiškai įgyvendinti Įstatymo projektu siūlomas nuostatas. Dėl to siūlytina šią sąvoką patikslinti – ją sieti su didelę rinkos galią turinčia mažmeninės prekybos įmone ir papildyti Maisto įstatymo 2 straipsnį nauja 27 dalimi: įtraukti sąvoką „didelę rinkos galią turinti mažmeninės prekybos įmonė“, kaip ji yra apibrėžiama Lietuvos Respublikos mažmeninės prekybos įmonių nesąžiningų veiksmų draudimo įstatymo 2 straipsnio 1 dalyje. Šis pasiūlymas leistų aiškiai nurodyti Įstatymo projektu teikiamų nuostatų taikymo subjektus pagal Mažmeninės prekybos įmonių nesąžiningų veiksmų draudimo įstatymo 2 straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus: prekybos ploto (apimančio Įstatymo projektu siūlomą didesnio nei 400 kv. metrų prekybos ploto reikalavimą), apyvartos ir parduotuvių skaičiaus. Taip būtų užtikrinama ir atitiktis proporcingumo principui, nes administracinę naštą ir prisitaikymo prie reguliavimo išlaidas patirs tik tie subjektai, kurių veikloje, tikėtina, lieka daugiausiai neparduoto maisto, kuris galiausiai tampa maisto atliekomis.

3. Įstatymo projektu siūloma formuluotė „labdaros ir (ar) paramos gavėjams“ nėra aiški. Lietuvos Respublikos labdaros ir paramos įstatymo 6 straipsnio 1 dalyje nustatytas baigtinis fizinių asmenų, galinčių būti labdaros gavėjais, sąrašas, o 7 straipsnio 1 dalyje – paramos gavėjų sąrašas. Siekiant teisinio aiškumo ir sąvokų, vartojamų Įstatymo projekte ir Labdaros ir paramos įstatyme, suderinamumo, siūlytina Įstatymo projektą patikslinti – numatyti, kad didelę rinkos galią turinčios mažmeninės prekybos įmonės, kurioms siūloma nustatyti pareigą perduoti teisės aktų reikalavimų neatitinkantį, bet vis dar saugų ir tinkamą vartoti maistą, labdaros gavėjams, kurie yra įvardyti Labdaros ir paramos įstatymo 6 straipsnio 1 dalyje, turėtų jį pasiūlyti ne pačios, bet tarpininkaujant paramos gavėjams, pavyzdžiui, labdaros ir paramos fondams.

Vertinant tai, kad neaiškos sąvokos „labdaros ir (ar) paramos gavėjai“ vartojimas gali sukelti nepagrįstą administracinę naštą didelę rinkos galią turinčioms mažmeninėms prekybos įmonėms, turint omenyje platų labdaros gavėjų ratą, siūlytina tikslinti sąvoką „labdaros ir (ar) paramos gavėjai“ – atsisakyti į sąvoką įtrauktų žodžių „labdaros ir (ar)“ ir papildyti Maisto įstatymo 2 straipsnį nauja 28 dalimi: joje įtvirtinti sąvoką „paramos gavėjai“, kuri būtų suprantama kaip „pagal Lietuvos Respublikos labdaros ir paramos įstatymo nuostatas turintys teisę gauti paramą maisto tvarkymo subjektai“.

4. Įstatymo projektu siūlomu reguliavimu maisto tvarkymo subjektams yra nustatoma prievolė, tačiau nėra numatyta, kokių teisinių pasekmių kiltų dėl Įstatymo projekte numatytų reikalavimų nevykdymo, tai yra nei šiuo metu galiojančio Maisto įstatymo, nei Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso nuostatos neapima Įstatymo projektu numatomų atvejų, už kurių nesilaikymą būtų taikoma atsakomybė. Siekiant užtikrinti veiksmingą Įstatymo projektu siūlomų priemonių įgyvendinimą, siūlytina Įstatymo projektą patikslinti – papildyti Maisto įstatymo 12² straipsnį nauja 7 dalimi (buvusią 7 dalį laikyti 8 dalimi) ir joje nustatyti sankcijas. Pirmą kartą pažeidimą padariusios didelę rinkos galią turinčios mažmeninės prekybos įmonės (nesudariusios sutarties su paramos gavėju dėl labdarai ir paramai skirto maisto perdavimo ir jos ar jos kopijos nepateikusios kompetentingai institucijai) būtų įspėjamos raštu ir joms nustatomas ne trumpesnis kaip 7 kalendorinių dienų ir ne ilgesnis kaip 30 kalendorinių dienų terminas nustatytiems pažeidimams pašalinti. Pažeidimo nepašalinus arba pažeidimą nustačius pakartotinai, skiriama nuo vieno tūkstančio iki trijų tūkstančių eurų bauda.

Taip pat, atsižvelgiant į tai, kad Įstatymo projekte nėra numatyta už kontrolę ir priežiūrą atsakinga institucija, Įstatymo projektas tikslintinas – siūlytina Maisto įstatymo 9 straipsnį papildyti nauja 6 dalimi (buvusią 6 dalį laikyti 7 dalimi). Joje siūlytina įtvirtinti, kad už Maisto įstatymo 4 straipsnio 4 dalyje nustatytų reikalavimų laikymosi kontrolę yra atsakinga biudžetinė įstaiga Žemės ūkio agentūra prie Žemės ūkio ministerijos.

5. Europos Sąjungos valstybės narės yra įsipareigojusios prisidėti prie Jungtinių Tautų dokumento „Keiskime mūsų pasaulį: Darnaus vystymosi darbotvarkė iki 2030 metų“ (toliau – Jungtinių Tautų darnaus vystymosi darbotvarkė iki 2030 metų) 12.3 tikslo, kuriuo siekiama iki 2030 m. perpus sumažinti vienam gyventojui tenkantį pasaulio mastu iššvaistomo maisto kiekį mažmeniniu ir vartotojų lygiu, taip pat sumažinti maisto nuostolius gamybos ir tiekimo grandinėse, įskaitant nuostolius po derliaus nuėmimo. Šiuo Nutarimo projektu siūlomas įpareigojimas didelę rinkos galią turinčioms mažmeninėms prekybos įmonėms sudaryti sutartis dėl neatlygintino tokio maisto perdavimo paramos gavėjams yra tik viena iš priemonių prisidėti prie Jungtinių Tautų darnaus vystymosi darbotvarkės iki 2030 metų 12.3 tikslo. Norint pasiekti

pokyčių, reikia platesnio masto kompleksinių maisto švaistymo prevencijos priemonių, kurios apimtų vartotojų elgsenos keitimo priemones ir informavimo kampanijas, skirtas informuotumui apie maisto atliekų susidarymo prevenciją, ir kt. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ir į gerąją kitų Europos Sąjungos šalių (Ispanija, Prancūzija, Vengrija) patirtį, siūlytina kompleksiskai spręsti Įstatymo projekto aiškinamajame rašte įvardytas problemas ir, be Įstatymo projektu teikiamų pasiūlymų, Lietuvos Respublikos atliekų tvarkymo įstatyme papildomai nustatyti prievolę kiekvienai didelę rinkos galią turinčiai mažmeninės prekybos įmonei parengti maisto atliekų susidarymo prevencijos planą – pasirinktinai nuo vienerių iki trejų metų trukmės. Maisto atliekų susidarymo prevencijos plane turėtų būti nurodytas siektinas sumažinti didelę rinkos galią turinčios mažmeninės prekybos įmonės veikloje susidarancio maisto atliekų kiekis per metus, prioritetą teikiant neatlygintinam maisto atidavimui žmonėms vartoti (didelę rinkos galią turinti mažmeninės prekybos įmonė savo nuožiūra, priklausomai nuo skelbiamų duomenų konfidencialumo lygio, informaciją apie atliekų kiekį galėtų skelbti absoliučiais arba santykiniais dydžiais), taip pat numatomos priemonės šiam tikslui pasiekti, pavyzdžiui, maisto perdavimas labdarai ir (ar) paramai, maisto atliekų susidarymo prevencijos priemonės, įskaitant planuojamas rengti ar remti vartotojų elgsenos keitimo priemones, skirtas maisto atliekų susidarymui mažinti, informavimo kampanijas, skirtas informuotumui apie maisto atliekų susidarymo prevenciją didinti, ir kitas maisto atliekų kiekį mažinančias priemones. Siūlytina, kad maisto atliekų susidarymo prevencijos planai ir jų įgyvendinimo ataskaitos būtų skelbiamos viešai didelę rinkos galią turinčios mažmeninės prekybos įmonės interneto svetainėje. Šie planai ir jų vykdymo ataskaitos leistų įvertinti maisto atliekų prevencijos priemonių efektyvumą ir būtų tinkamas duomenų šaltinis, Lietuvai rengiant Europos Komisijai skirtas ataskaitas už įgyvendintas atliekų susidarymo prevencijos priemones. Be to, siekiant didelę rinkos galią turinčioms įmonėms ir paramos gavėjams suteikti laiko tinkamai pasirengti įgyvendinti Įstatymo projektu numatomas nuostatas ir suderinti maisto atliekų susidarymo prevencijos planų rengimo ir šio plano įgyvendinimo ataskaitos teikimo terminus su kalendoriniais metais, siūlytina nustatyti, kad Atliekų tvarkymo įstatymo pakeitimai įsigalioja nuo 2025 m. sausio 1 d.

Atsižvelgiant į Atliekų tvarkymo įstatyme siūlomą nustatyti reikalavimą parengti ir paskelbti maisto atliekų susidarymo prevencijos planą ir plano įgyvendinimo ataskaitą, kartu siūlytina Lietuvos Respublikos aplinkos apsaugos įstatyme nustatyti atsakomybę už šios prievolės nevykdymą. Siūlytina, kad pirmą kartą pažeidimą padariusios didelę rinkos galią turinčios mažmeninės prekybos įmonės (neparengusios, nepaskelbusios maisto atliekų susidarymo prevencijos plano ar šio plano įgyvendinimo ataskaitos) būtų įspėjamos raštu ir joms nustatomas vieno kalendorinio mėnesio terminas nustatytiems pažeidimams pašalinti.

Pažeidimo nepašalinus arba pažeidimą nustačius pakartotinai, būtų skiriamos ekonominės sankcijos – bauda nuo vieno tūkstančio iki trijų tūkstančių eurų.

6. Įstatymo projekto 1 straipsniu keičiamo Maisto įstatymo 4 straipsnio 4 dalyje siūloma nustatyti, kad finansinė parama maisto švaistymo mažinimo sistemai Lietuvoje kurti būtų teikiama Lietuvos Respublikos aplinkos ministro nustatyta tvarka. Siūlomas reguliavimas yra perteklinis ir nesuderinamas su Lietuvos Respublikos strateginio valdymo įstatymo nuostatomis, nes, vadovaujantis šio įstatymo 10 straipsniu, valstybės pažanga ir jai reikalingos lėšos planuojamos Lietuvos Respublikos strateginio valdymo įstatyme nustatytais planavimo dokumentais. Be to, finansiniai ištekliai, skirti 2021–2030 metų Nacionaliniame pažangos plane, patvirtintame Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2020 m. rugsėjo 9 d. nutarimu Nr. 998 „Dėl 2021–2030 metų Nacionalinio pažangos plano patvirtinimo“ (toliau – NPP), nustatytų strateginių tikslų ir pažangos uždavinių įgyvendinimui finansuoti planavimo dokumentuose nustatytu laikotarpiu (tai yra pažangos lėšos), planuojami pažangos priemonėms, kurios numatomos nacionalinėse plėtros programose, vadovaujantis Strateginio valdymo įstatymu, Strateginio valdymo metodika, patvirtinta Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2021 m. balandžio 28 d. nutarimu Nr. 292 „Dėl Lietuvos Respublikos strateginio valdymo įstatymo, Lietuvos Respublikos regioninės plėtros įstatymo 4 straipsnio 3 ir 5 dalių, 7 straipsnio 1 ir 4 dalių ir Lietuvos Respublikos biudžeto sandaros įstatymo 141 straipsnio 3 dalies įgyvendinimo“, ir Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto ir savivaldybių biudžetų sudarymo ir vykdymo taisyklėmis, patvirtintomis Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001 m. gegužės 14 d. nutarimu Nr. 543 „Dėl Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto ir savivaldybių biudžetų sudarymo ir vykdymo taisyklių patvirtinimo“. Aplinkos ministerija, vadovaudamasi NPP, rengia 2022–2030 metų plėtros programos valdytojos Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos aplinkos apsaugos ir klimato kaitos valdymo plėtros programos, patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2022 m. kovo 30 d. nutarimu Nr. 318 „Dėl 2022–2030 metų plėtros programos valdytojos Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos aplinkos apsaugos ir klimato kaitos valdymo plėtros programos patvirtinimo“ (toliau – Plėtros programa), pažangos priemonės Nr. 02-001-06-10-03 „Skatinti atliekų prevenciją“ (toliau – pažangos priemonė Nr. 02-001-06-10-03) aprašą, kuriame planuoja atliekų prevencijos veiklas ir numato lėšas joms vykdyti iki 2030 metų. Kadangi Plėtros programoje numatyta, kad bus siekiama iki 2030 m. maisto atliekų kiekį vienam gyventojui sumažinti iki 22,5 kg, pažangos priemonėje Nr. 02-001-06-10-03 planuojamos veiklos, skatinančios maisto atliekų prevenciją ir maisto švaistymo mažinimą, tai yra bus investuojama į maisto švaistymo prevencijos sistemą. Numatoma, kad pažangos priemonės Nr. 02-001-06-10-03 veiklos atitiks Valstybinio atliekų prevencijos ir tvarkymo

2021–2027 metų plano, patvirtinto Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. balandžio 12 d. nutarimu Nr. 519 „Dėl Valstybinio atliekų prevencijos ir tvarkymo 2021–2027 metų plano patvirtinimo“, įgyvendinimo priemonės ir bus finansuojamos 2021–2027 m. Sanglaudos fondo ir bendrojo finansavimo lėšomis ir valstybės biudžeto (Atliekų prevencijos ir tvarkymo programos) lėšomis.

Atsižvelgiant į įvardytas šiuo metu galiojančių strateginį planavimą reglamentuojančių teisės aktų nuostatas, atskiru aplinkos ministro įsakymu nustatyti tvarką dėl finansinės paramos teikimo maisto švaistymo prevencijos sistemai nėra tikslinga, nes finansavimas teikiamas pagal pirmiau nurodytus strateginius dokumentus ir finansavimo tvarkos paminėjimas įstatyme būtų perteklinis – tik atkartotų galiojančias kitų teisės aktų nuostatas.

7. Atsižvelgiant į tai, kad, nustačius naują teisinį reguliavimą, didelę rinkos galią turinčioms mažmeninės prekybos įmonėms ir paramos gavėjams reikėtų tinkamai pasirengti įgyvendinti Įstatymo projektu numatomas nuostatas, siūlytina vadovautis Teisėkūros pagrindų įstatymo 20 straipsnio 4 punkte nustatyta dviejų datų taisykle, pagal kurią teisės aktai, keičiantys ar nustatantys naują ūkio subjektų veiklos ar jos priežiūros teisinį reguliavimą, paprastai įsigalioja gegužės 1 d. arba lapkričio 1 d., tačiau visais atvejais ne anksčiau kaip po trijų mėnesių nuo jų oficialaus paskelbimo dienos, ir Įstatymo projekte nustatyti jo įsigaliojimo datą – 2024 m. lapkričio 1 d.

Taip pat pažymėtina, kad Įstatymo projekto aiškinamojo rašto 9 punkte nurodyta, kad, priėmus įstatymą, būtina patikslinti įstatymo įgyvendinamąjį teisės aktą. Atkreiptinas dėmesys, kad Teisėkūros pagrindų įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 7 punkte nustatytas teisėkūros sistemiškumo principas reiškia, kad teisės normos turi derėti tarpusavyje, žemesnės teisinės galios teisės aktai neturi prieštarauti aukštesnės teisinės galios teisės aktams, įstatymo įgyvendinamieji teisės aktai turi būti rengiami ir priimami taip, kad įsigaliojant kartu su įstatymu ar atskiromis jo nuostatomis, kurias šie teisės aktai įgyvendina. Atsižvelgiant į tai, Įstatymo projekto 2 straipsnį tikslinga papildyti nuostata, kad Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota institucija iki Įstatymo projekto įsigaliojimo turi parengti Įstatymo projekto įgyvendinamuosius teisės aktus ir nustatyti terminą, iki kurio šis teisės aktas turi būti priimtas.

Atsižvelgiant į tai, Įstatymo projekto 2 straipsnį tikslinga papildyti – nurodyti instituciją, kuriai būtų pavedama parengti Įstatymo projekto įgyvendinamuosius teisės aktus, ir nustatyti terminą, iki kurio šis teisės aktas turi būti priimtas.

Ministras Pirmininkas

Ekonomikos ir inovacijų ministras